

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/3/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111235816
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madaraszová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4111235816.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: F. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., V. 4, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Stropkov, Nám. SNP 7, o zaplatenie sumy 411,07 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č.k. 10C/254/2012-40 zo dňa 16. októbra 2012, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odvolací súd návrh vedľajšieho účastníka na strane odporcu na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Vedľajší účastník na strane odporcu je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 27,08 eura, právnemu zástupcovi navrhovateľa Advokátskej kancelárii TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa odmietol odpor vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti platobnému rozkazu č.k. 10Ro/377/2011-25 zo dňa 12. 09. 2012. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 93 ods. 1 až 4, § 174 ods. 2 OSP. Konštatoval, že dňa 24.11.2011 bol súdu doručený návrh na začatie konania, ktorým sa navrhovateľ domáhal uloženia povinnosti odporcu zaplatiť mu istinu v sume 411,07 eur spolu s príslušenstvom. Súd prvého stupňa na základe návrhu vydal dňa 30.03.2012 platobný rozkaz č.k. 10Ro/377/2011 - 25, ktorý bol navrhovateľovi doručený dňa 17.04.2012 a odporcovi dňa 16.04.2012, pričom podaním zo dňa 07.02.2012, ktoré bolo súdu doručené dňa 09.02.2012, vstúpil na základe vlastného podnetu do konania vedľajší účastník na strane odporcu, a to Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS. Platobný rozkaz bol vedľajšiemu účastníkovi po jeho vstupe do konania doručený dňa 10.09.2012, proti ktorému podal vedľajší účastník odpor, doručený súdu prvého stupňa dňa 12.09.2012, dôvodiac premlčaním predmetnej pohľadávky navrhovateľa. Súd prvého stupňa majúc za to, že v danom prípade právo podať odpor patrilo odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi, pričom odporca právo podať odpor nevyužil, teda opomenul podať odpor, z čoho je zrejmá jeho vôľa nepodať odpor, odpor vedľajšieho účastníka odmietol, keďže odpor podaný vedľajším účastníkom odporoval vôli účastníka, ktorého v konaní podporuje.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu, domáhajúc sa ním jeho zrušenia, čím sa *ex lege* ruší aj platobný rozkaz. Uviedol, že

pri podávaní oprávneného prostriedku je vedľajší účastník limitovaný v zásade dvomi zákonnými ustanoveniami, a to ust. § 201 a § 93 ods. 4 OSP. Mal za to, že ust. § 201 OSP sa vzťahuje iba na vedľajšieho účastníka v zmysle ust. § 93 ods. 1 OSP, ktorý do konania vstupuje z dôvodu, že má právny záujem na výsledku konania. V tomto prípade môže vedľajší účastník podať odvolanie aj proti vôli účastníka, na strane ktorého v konaní vystupuje, k čomu ho oprávňuje jeho hmotnoprávny záujem na výsledku konania. Bol toho názoru, že v tomto prípade vstupuje do konania na podporu účastníka, ktorý je spotrebiteľom, a ktorý často nedokáže poukázať na neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a na nekalé obchodné praktiky dodávateľov. S poukazom na § 201 druhá veta OSP zastal názor, že toto ustanovenie je zjavne vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, ktorý v konaní vystupuje podľa § 93 ods. 2 OSP, obsolentné, pretože toto ustanovenie sa vzťahuje iba na vedľajšieho účastníka v zmysle § 93 ods. 1 OSP, ktorý do konania vstupuje z dôvodu, že má právny záujem na výsledku konania. Nesúhlas hlavného účastníka s podaným odporom, ktorý v jeho prospech podal vedľajší účastník musí byť kvalifikovaný, teda hlavný účastník ho musí urobiť so znalosťou veci. Súd musí posúdiť osobnostné dispozície hlavného účastníka správne chápať význam úkonu vedľajšieho účastníka a musí posúdiť aj samotný úkon, či tento je v prospech hlavného účastníka, ktorého v konaní podporuje alebo tento úkon odporuje jeho záujmom. Z uvedeného vyplýva, že súd neodmietne odpor vedľajšieho účastníka, ktorý je zjavne v prospech jeho oprávnených záujmov, o ktorých hlavný účastník nemusí byť informovaný. Ide o klasický príklad spotrebiteľských konaní, kedy priemerný spotrebiteľ nedokáže posúdiť neprijateľné zmluvné podmienky, ani nekalé obchodné praktiky v zmluvách, ktoré sú právnym základom uplatňovaného nároku a nedokáže ani využívať procesné inštitúty na svoju obranu. Okrem toho konštatoval, že nečinnosť odporcu nemôže byť posudzovaná za konkludentný súhlas, ale treba ho považovať za prejav rezignácie neinformovaného spotrebiteľa, ktorý nevie o premlčaní pohľadávky, ktoré ja voči nemu uplatňovaná. Bol toho názoru, že ak vedľajší účastník vstúpi do konania v dobe, kedy ešte platobný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, má rovnaké práva a povinnosti ako hlavný účastník, na strane ktorého vystupuje. V tomto smere poukázal aj na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veciach Océano Grupo Editorial, Salvat Editorial, C-240/98 až C -244/98, Mostaza Claro C - 168/05 a Godard C- 429/05, z ktorých vyplýva povinnosť súdu ex offo skúmať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a spotrebiteľov nezaväzovať na plnenie z takýchto nekalých podmienok. Záverom žiadal, aby odvolací súd v zmysle ust. § 109 ods. 1 písm.) OSP pred vydaním rozhodnutia konanie prerušil a predložil Súdnemu dvoru EÚ prejudiciálne otázky: „1. Či čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách je potrebné vykladať tak, že a je v súdnom konaní na strane spotrebiteľa vedľajším účastníkom Združenie na ochranu práv spotrebiteľov, tak súd neodmietne odpor Združenia proti platobnému rozkazu, ak dodávateľ uplatnil žalobou nároky na plnenie zo zmluvy porušujúcej práva spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami a nekalými obchodnými praktikami v zmysle Smernice EP a Rady 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, prípadne na práva z premlčaných nárokov. 2. Čl. 6 ods. 1 a čl. 7 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách je potrebné vykladať tak, že sa nemá použiť vnútroštátne procesné pravidlo, akým je ustanovenie § 201 slovenského Občianskeho súdneho poriadku (OSP), ktoré neumožňuje Združeniu na ochranu práv spotrebiteľov v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 OSP podať odpor proti platobnému rozkazu, ktorý spotrebiteľa zaväzuje na plnenie zo zmluvy porušujúcej práva spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami a nekalými obchodnými praktikami v zmysle Smernice EP a Rady 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, prípadne na práva z premlčaných nárokov.“

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. Zároveň si uplatnil aj trovy odvolacieho konania v sume 27,08 eura.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu ako jeho návrh na prerušenie konania nie sú dôvodné.

Podľa § 172 ods. 1 OSP, súd môže aj bez výslovnej žiadosti navrhovateľa a bez vypočítania odporcu vydať platobný rozkaz, ak sa v návrhu uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy vyplývajúce zo skutočností uvedených navrhovateľom. V platobnom rozkaze uloží odporcovi, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi uplatnenú pohľadávku a trovy konania, alebo aby

v tej istej lehote podal odpor na súde, ktorý platobný rozkaz vydal. Odpor proti platobnému rozkazu sa musí odôvodniť. Ustanovenie § 43 sa nepoužije.

Podľa § 174 ods. 1 OSP, platobný rozkaz, proti ktorému nebol podaný odpor s odôvodnením, má účinky právoplatného rozsudku.

Podľa § 174 ods. 2 OSP, ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1). Opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal platobný rozkaz.

Podľa § 174 ods. 3 OSP, súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný a) oneskorene, b) bez odôvodnenia vo veci samej; o týchto následkoch musí byť účastník poučený v platobnom rozkaze, c) neoprávnenou osobou.

Platobný rozkaz súd vydáva v skrátanom konaní (v tzv. rozkaznom konaní), z čoho vyplýva, že skutkový stav veci pred jeho vydaním sa nezisťuje v takom rozsahu, ako pred vydaním iného rozhodnutia vo veci samej, teda ako pred vydaním rozsudku, resp. uznesenia, čím sa platobný rozkaz odlišuje od týchto druhov súdnych rozhodnutí. V platobnom rozkaze súd uloží odporcovi povinnosť, aby do pätnástich dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi tak uplatnenú pohľadávku, ako aj trovy konania, alebo aby v tej istej lehote podal proti platobnému rozkazu odpor, a to na tom súde, ktorý ho vydal. Platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené. Zabrániť tomu, aby u platobného rozkazu nastali účinky právoplatného rozsudku, možno podľa zákona včasným podaním zdôvodneného odporu v zákonnej lehote 15 dní, počítanej od doručenia platobného rozkazu. Legitimovaným na podanie odporu je odporca, a na základe udeleného splnomocnenia aj jeho splnomocnený zástupca.

V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 24. 11. 2011 domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 411,07 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 13% ročne zo sumy 402,13 eura od 09. 12. 2006 do zaplatenia a trov konania. Platobným rozkazom zo dňa 30. marca 2012, č. k. 10Ro/377/2011-25 súd prvého stupňa uložil odporcovi, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu 411,07 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 402,13 eura od 09. 12. 2006 do zaplatenia a trov konania v sume 114 eura, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na tomto súde. Zároveň poučil odporcu o tom, že uznesením odmietne odpor, ktorý bude podaný oneskorene, bez odôvodnenia vo veci samej a neoprávnenou osobou (§ 174 ods. 3 OSP). Odporca platobný rozkaz prevzal dňa 16.04.2012 do vlastných rúk, z čoho vyplýva, že lehota na podanie odporu mu začala plynúť dňa 17. 04. 2012 a uplynula dňa 01. 05. 2012, ktorý bol dňom pracovného pokoja (nedeľa), a preto posledným dňom lehoty na podanie odporu bol deň 02.05.2012, v dôsledku čoho sa platobný rozkaz stal právoplatným a vykonateľným dňa 03.05.2012, pretože odporca proti nemu nepodal odpor.

Písomným podaním zo dňa 07.02.2012 oznámil do konania vstup vedľajší účastník na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom prešov, Važecká 16, v zastúpení JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Stropkov, Nám. SNP 7, pričom žiadal o doručenie návrhu na začatie konania vrátane jeho príloh. Písomným podaním zo dňa 12.09.2012 podal proti platobnému rozkazu odpor, dôvodiac premičaním pohľadávky uplatnenej navrhovateľom v tomto konaní, o ktorom súd prvého stupňa rozhodol napadnutým uznesením tak, že ho odmietol.

Podľa § 93 ods. 2 OSP, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

V zmysle poznámky 10a) osobitným predpisom je napríklad aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 201 OSP, účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

Vedľajší účastník má v zásade v konaní rovnaké práva a povinnosti ako hlavný účastník, ktoré v súdnom konaní podporuje. Koná však iba sám za seba. Jeho postavenie nie je úplne rovnaké ako postavenie hlavného účastníka konania, pretože vedľajší účastník je vylúčený z procesných úkonov predstavujúcich dispozíciu s predmetom konania. Právna úprava obsiahnutá v Občianskom právnom poriadku je kogentnou úpravou a účastníci konania môžu v občianskom súdnom konaní robiť také úkony, ktoré im táto úprava dovoľuje. V skrátenom konaní t.j. v konaní o vydanie platobného rozkazu právna úprava obsiahnutá v Občianskom súdnom poriadku neupravuje právo vedľajšieho účastníka podať odpor proti platobnému rozkazu (na rozdiel od práva podať odvolanie, ktoré právna úprava vedľajšiemu účastníkovi za splnenia zákonných podmienok priznáva). Občiansky súdny poriadok výslovne ustanovuje prípad, kedy dôjde k zrušeniu platobného rozkazu, a to iba za predpokladu, že odporca včas podá odpor s odôvodnením vo veci samej (§ 174 ods. 2 prvá veta OSP). Z uvedeného vyplýva, že právo podať odpor sa viaže výlučne na osobu odporcu, a preto pokiaľ v zákonnej lehote odporca nepodal odpor proti platobnému rozkazu, tento nadobudol účinky právoplatného rozsudku. Uvedené podľa názoru odvolacieho súdu znamená, že ak v lehote, ktorá plynie odporcovi na podanie odporu proti platobnému rozkazu, vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu do konania, avšak odporca odpor proti platobnému rozkazu nepodal, nemá vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu právny význam. Povinnosť súdu postupovať v konaní s vedľajším účastníkom na strane odporcu by bola daná len v prípade, ak by odporca v zákonnej lehote odpor s odôvodnením vo veci samej podal, čím by došlo k zrušeniu platobného rozkazu zo zákona.

Odvolací súd dodáva, že právo podať odpor proti platobnému rozkazu nepredstavuje rovnakú procesnú situáciu ako právo podať odvolanie voči rozhodnutiu súdu, pretože Občiansky súdny poriadok priamo predpokladá, že sa za splnenia zákonných podmienok môže podať odvolanie aj vedľajší účastník a za podmienok uvedených v ust. § 201 druhá veta OSP dokonca aj proti vôli hlavného účastníka konania.

V danej veci odporca proti platobnému rozkazu odpor nepodal. K zrušeniu platobného rozkazu ako je už vyššie uvedené v zmysle ust. § 174 ods. 2 OSP dôjde len vtedy, ak odporca včas podá odpor s odôvodnením vo veci samej, súd prvého stupňa preto správne postupoval, keď odpor vedľajšieho účastníka odmietol. Kogentné ust. § 174 ods. 2 OSP podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné extenzívne vykladať v tom zmysle, že pokiaľ odporca odpor v zákonom stanovenej lehote nepodal môže tak urobiť vedľajší účastník, ktorému plynie samostatná lehota na podanie odporcu (od doručenia platobného rozkazu) Z tohto pohľadu je treba uviesť, že účastníci občianskoprávneho konania a teda aj vedľajší účastník majú iba tie práva, ktoré im Občiansky súdny poriadok priznáva.

Podľa názoru odvolacieho súdu nebolo v danej veci potrebné zisťovať stanovisko odporcu k úkonu vedľajšieho účastníka a ani posudzovať, či úkony vedľajšieho účastníka odporujú úkonom hlavného účastníka. Ani odporcom dodatočne vyjadrený súhlas s úkonom vedľajšieho účastníka a odporcom vznesená námietka premlčania neboli spôsobilé vzhľadom k vyššie uvedeným záverom zmeniť tú skutočnosť, že nepodaním odporu odporcom platobný rozkaz nadobudol účinky právoplatného rozsudku.

Pre vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne podľa § 219 OSP potvrdiť.

V prejednávanej veci podal vedľajší účastník na strane odporcu v písomne podanom odvolaní aj návrh na prerušenie konania v zmysle ust. § 109 ods. 1 písm. c) OSP, odvolací súd rozhodol tak, že tento návrh vedľajšieho účastníka na strane odporcu na prerušenie konania zamietol. Odvolací súd v tejto veci nevidel dôvod na to, aby o riešenie predbežnej otázky podľa medzinárodnej zmluvy požiadal Súdny dvor Európskych spoločností. V konaní pre odvolacím súdom sa nepreukázala potreba výkladu komunitárneho práva Súdnym dvorom v konaní o prejudiciálnej otázke. Z ustanovení OSP nevyplýva povinnosť všeobecného súdu prerušiť konanie a predložiť Súdnemu dvoru návrh na rozhodnutie o prejudiciálnej otázke o výklade právneho aktu Európskej únie iba na návrh účastníka konania. Predpokladom takéhoto procesného postupu nie je len skutočnosť, že sa v konkrétnej veci aplikuje ustanovenie zákona platného v Slovenskej republike, do ktorého bol prenesený obsah únieových právnych noriem. V danom prípade návrh vedľajšieho účastníka na strane odporcu na prerušenie konania odvolací súd ako nedôvodný zamietol, keďže v danom prípade s poukazom na obsah prejudiciálnych otázok položených vedľajším účastníkom konania ako aj vzhľadom k dôvodom uvedeným v tomto rozhodnutí nepovažoval za potrebné obracať sa s predbežnými otázkami na Súdny dvor EÚ.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 27,08 eura podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z. a to za vyjadrenie k odvolaniu proti uzneseniu zo dňa 16.10.2012, v sume 14,94 eura (1/2 zo sumy 29,88 eura), režijný paušál v sume 7,63 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky a 20%DPH 4,51 eura (20%DPH zo sumy 27,08 eura). Odvolací súd pritom vychádzal z toho, že za úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej patrí podľa § 14 ods. 3 písm. b) vyhl. právnenému zástupcovi navrhovateľa odmena vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny. Pri určení výšky základnej sadzby tarifnej odmeny odvolací súd vychádzal z tarifnej hodnoty - predmetu sporu t.j. 411,07 eura

Takto prisúdenú náhradu trov odvolacieho konania je vedľajší účastník na strane odporcu povinný zaplatiť navrhovateľovi v zmysle ust. § 149 ods. 1 OSP a § 160 ods. 1 OSP

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.